Po 30-40 cm storio armeniu aptiktas iki 40 cm storio tamsiai pilkas kultūrinis sluoksnis. Rasta 10 grublėtų šukių, paskirų smulkių molio tinko gabalėlių. Įžemyje atsidengė 4 plokščiadugnės 28-37 cm skersmens ir 15-54 cm gylio stulpavietės, išsidėsčiusios beveik tiesia linija R-V kryptimi. Atstumai tarp stulpaviečių - 1,3 m. Išsemiant jas, rasta anglių. Nedidelis atidengtas plotas neleido nustatyti, ar tai tvoros, ar pastato liekanos.

Istoriniai šaltiniai 1334 ir 1375 m. mini Šešuolius. Ties kaimu į Siesartį įtekanti Šešuolės upelė leidžia spėti viename iš Antatilčių piliakalnių buvus Šešuolių pilį.

Vladas Žulkus

GRIGAIČIŲ PILALĖS (PLUNGĖS RAJ.) ŽVALGYMAS

Babrungėnų, Grigaičių ir Stirbaičių kaimų žemių riboje, apie 500 m į V nuo Babrungėnų trobų, dunkso 10 m aukščio kalva - Pilalė. Į V nuo jos tęsiasi plokščias kalvynas, o iš kitų pusių Pilalę supa pažliugusios pievos, kuriose dar žymi buvusio upelio vaga. Š ir R kalno papėdėse yra apie 0,2 ha ploto terasa, kurioje galėjo būti senovinė gyvenvietė.

Kalno aikštelė ovali, ištęsta R-V kryptimi, apie 25x28 m dydžio. Aikštelė tankiai apaugusi medžiais, jos pakraščiai apsodinti eglėmis, o centre auga nemažas ąžuolas. Pilalę 1986 m. žvalgė PRPI. Ištirtas 92 m^2 plotas aikštelės V krašte ir kalno papėdėje. Piliakalnio papėdėje atidengtos grindinio liekanos. Grindinys rastas po velėna, ant kieto įžeminio priesmėlio. Atsekta 12 m ilgio, 10x10 cm ir didesniais skeltais ir natūraliais akmenimis grįsto kelio dalis. Toliau į kalną ir į V grindinys neišliko. Šis kelias, atrodo, suko palei piliakalnį į P pusę, link buvusio upelio. Geriau išliko centrinė, iki 3 m pločio, kelio

dalis. Abipus jo gulėjo stambesni (vidutiniškai 0,4x 0,5x0,5 m) akmenys. Du iš akmenų patašyti, vienas antropomorfinio silueto. Radinių tarp grindinio akmenų neaptikta.

Kalno aikštelės V krašte ištirtas 34 m^2 plotelis. Aikštelėje kultūrinio sluoksnio neaptikta. Pakraštyje po velėna, jau 15 cm gylyje, priesmėlyje, rasta nedidelių perdegusių akmenų, pelenų, anglių. Atidengtos įtvirtinimų liekanos. Piliakalnio aikštelę juosė 1,8-2 m pločio, iki 0,4 m gylio griovys, kurio vidinėje pusėje 0,3-0,8 m atstumu vienas nuo kito sukasti 10-25 cm skersmens stulpai. Jie įkasti į priesmėlį ir kietą priemolį iki 0,5-0,9 m. Griovyje trimis sluoksniais suversti apie 10x10 cm, rečiau didesni, akmenys. Įtvirtinimų juostoje, statmenai jai, aptikta įvažiavimo vieta. Ją žymėjo apie 0,5 m gylio, 2 m pločio ir 4 m ilgio griovys bei 25-35 cm skersmens stulpaviečių juosta. Šalia įtvirtinimų stulpavietės ėjo tankiau, toliau tarp jų buvo jau 0,5-1,2 m tarpai. Palei stulpus išliko horizontalių rąstų anglys, perdegusio molio juosta. Įvažiavimas buvęs apie 1,8 m pločio.

Taigi nustatyta, jog piliakalnio aikštelė buvo sutvirtinta vienguba gynybine siena, kurios apačią stiprino virš akmenų supiltas pylimėlis. Siena sudvigubinta tik ties įvažiavimu, kur galėjo stovėti maždaug 2x2 m ploto bokšteliai.

Piliakalnio chronologiją nusako išskleistoje pylimėlio žemėje rastos lipdytos lygiu ir šiurkštoku paviršiumi bei apžiestos šukės stačiomis, neprofiliuotomis briaunomis. Rasta ir XVII a. puodšukių. Pagal keramiką piliakalnį reikėtų datuoti II m.e. tūkstantmečio pradžia. Iš kitų radinių minėtinas tik peiliukas užlenktu galu.

Trimis perkasomis (bendras jų plotas buvo 70 m^2) žvalgyta per 200 m į P nuo piliakalnio gulinti kalva, vadinama Žalnierkalniu. Jokių žmonių kultūrinės veiklos žymių kalvos aikštelėje nerasta.